

JEŽ

GOD. XIV BEOGRAD, 7 FEBRUAR 1948 .BROJ 449

ROGOVI U VREĆI

TO SE NJIMA NE MOŽE PREBACITI

Rim, 6 februara
 Vijest da je de Gasperi jeva vlada spremna da još prije izbora pristupi Bevinovom »Zapadnom bloku« izazvala je ogorčenje u italijanskim demokratskim krugovima. Zatraženo je hitno objašnjenje od de Gasperija s napomenom da vlada ne smije na svoju ruku donijeti takvu odluku.
 — Smiješna stvar! — izjavili su de Gasperi i grof Sforca. — Ko može da tvrdi da mi radimo na svoju ruku?

BLAGOST TURSKIH VLASTI

Ankara, 6 februara
 U turskim zatvorima leži svega oko 150.000 političkih »krivaca«. Na mjerodavnom mjestu to ističu kao znak blagosti turskih vlasti. Broj lica, koja su neprijateljski raspoložena prema vladi i američkoj »pomoći« je kud i kamo veći.

NEZAHVALNICI

Pariz, 6 februara
 Baš su nezahvalni ti strani radnici u Francuskoj! Malo im je što moraju da rade za niske plate, nego još učestvuju i u štrajkovima. Ne, to se ne smije dozvoliti. Žil Mok, vrhovni francuski policajac saopštio im je da ne smiju više ni da pisnu, inače će biti protjerani iz Francuske. Usto je Mok začuđeno pitao: »Ja prosto ne znam šta im je malo u praznoj kući!«

DIPLOMATSKE FINESE

Pariz, 6 februara
 Pregovori između Frankove i Sumanove vlade i dalje se prikazuju sa zvanične strane kao špansko-francuski, jer nije zgodno da neko pretpostavi izvjesno učešće SAD u tim američko-američkim pregovorima.

Rekord 5:21

Ovih dana proglašeni su rezultati prošlogodišnjeg transportnog takmičenja koje je sprovedeno po duplom bod-sistemu. Takmičila su se razna privredna preduzeća u ovome:

- 1) ko će da prijavi veći broj vagona;
- 2) ko će da utovari što manji broj vagona.

Takmičenje je duplo vezano: pobjeđuje onaj ko relativno prijavi najviše a utovari najmanje.

Zagrebački Transjug postigao je priličan uspjeh u novembru: prijavio je 1.132 vagona, a utovarilo svega 237, to jest skoro svaki peti. Međutim, preduzeće »Ruževac« u Daruvaru još u septembru je utovarilo svaki osmi vagon (318 od 2.562). Novosadsko preduzeće »Plast« nadmašilo ih je u novem-

bru, jer je postiglo sljedeći rezultat: 11 otpiši, dvanaesti tovari (54 od prijavljenih 655 vagona). Ali sva ova preduzeća mogu da se posrame pred Ciglanom iz Lašve, koja je u septembru utovarila tek svaki trideset šesti vagon (14 od 500).

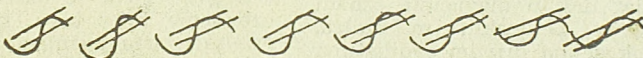
Pravi rekord postigla je Uprava šumskih radova Sokolac, koja je u novembru prijavila 700 vagona, a nije utovarila ni jedan jedini. Pa ipak, ni time nije iscrpljen takmičarski polet. Rudnik Ljubija prijavio je u avgustu 1.000 vagona okruglo, a nije utovarilo ni jednu kotaricu akamolli vagon. Ovaj rudnik je proglašen za neospornog pobjednika u ovom turniru.

Ako bi se i druga preduzeća u gledala na gorepomenuta, naš petogodišnji plan, uzgred budi rečeno, bio bi ostvaren za 21 godinu, negdje oko 1967 godine.

Amerika pokušava da naturi Švedskoj na ime »pomoći« — voće.

— Batalite te trikove s jabukama, čitali smo i mi Stari zavjet!.

Otvaranje španske granice

Otvaranje špansko-francuske granice, koje formalno treba da se izvrši 15 februara ove godine, izazvalo je u demokratskim zemljama veliko iznenađenje. Međutim, iz dobro obaviještenih krugova Volstrita saznaje se da je do otvaranja granice moralo doći da bi u Španiju mogao ući Maršalov plan.

DIPLOMATSKI TEČAJ

Diplomatskim službenicima koji žele da švercuju žive ljude u zatvorenim sanducima dajem uputstva kako se diše na škrge. SOM GALILEJSKI.

KJU-KLUKS GUVERNER

Atlanta, 6 februara
 Guverner države Džordžija (SAD) mister Tolmedž odlučio je da izbornu pravo oduzme univerzitetским obrazovanim crncima, a da ga prizna nepismenim bijelcima. Ne moraju oni da vode brigu o slovima, pošto su i ona crna!

ZAPADNA SLOBODA

— Ovdje svega nas nekoliko kontrolišemo štampu, a kod njih cio narod.

Naša Zemlja

SJENKA DALEKE PROSLISTI

U Velesu je skromno proslavljena 25-godišnjica željezničkih formulara iz doba »Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca«. Formulari su i danas u upotrebi. Stanica je njima dovoljno snabdjevena do 1967 godine.

„KOLEKTIV“ ZA DRANJE KOŽE

Prije izvjesnog vremena u Valjevu je obrazovan »radni kolektiv« sastavljen od Gokovića Milana, Lukića Radivoja i još jedanaest talentovanih kožara, koji, istina, nije imao nikakve veze sa radom, ali je zato volio da »poslušaju« telećom kožom deru kožu s leđa radnom narodu. Podjela dužnosti u ovom preduzimljivom »kolektivu« izvršena je, zaista, na dostojnoj visini: jedni su kupovali janad, drugi su klali, treći štavili, četvrti prodavali, a dobit su, razumije se, svi podjednako dijelili.

Specijalna komisija članova Sreškog sudskog vijeća priznala je cijelom »kolektivu« da je daleko premašio plan normalne zarade, te je njegovo članstvo, iako usred zime, uputilo na ljetovanje od 6 mjeseci do 2 godine, uz jevtine troškove od 5 do 10 hiljada dinara.

PRUGA OD ZLA

— Pazi, samo projektovanje četiri kilometra pruge kod Splita koštalo preko sto četrdeset hiljada dinara!

— Da smo mi tako projektovani i gradili Omladinsku prugu, ne bi je ni naši prauunci otplatili!

DOMAĆE ZANIMLJIVOSTI

PAO S KRUSKE još kao dijete prije rata, ali se tek poslije Drugog svjetskog rata dočekao na noge i postao ratni invalid — Milovan Kalezić iz Dobruše u Srežu istočkom a Miloša Vukelića ujelo prase, pa i on mislio da mu za to pripadaju invalidske prinadležnosti. Liječenje je u toku.

LIJEK PROTIV ŽMARACA

Sava Stojanović, blagajnik biletarnice na stanici Paraćin, patio je, siromah, od žmaraca u tabanima. Spopadnu ga nekako baš pred dolazak voza, pa nikako da se skrasi u biletarnici. Em mora da prošeta po gradu, em se na dužnost vrati kad putnici od nestrpljenja počnu da udaraju u šalter. Savu to nervira, žmarci mu iz tabana pređu u jezik, i naravno pred šalterom tresak, pisak — ode voz!

Da ga tabani i jezik ne bi više svrbili u zvaničnoj dužnosti i da bi se putnici blagovremeno snabdijeli kartama, Sava je dobio pile u oblandama za tri mjeseca.

INŽENJERI GDJE STE GDJE STE!

Bljesnulo nam je proljeće, ta koreći, usred zime i članovi mjesnog odbora pali u brigu: sunce, vedro nebo i sav ostali prolječni dekor, tu su i planovi, ali nikako da nađu inženjera. Treba da se podigne Kulturni dom, pa jedna zgrada za stanovanje i još koja manja građevina — sve isplanirano i novac osiguran i materijal odobren sve, može se reći, na licu mjesta, ali inženjera ni od korova. Toliku prepisku vodili su sa mjerodavnima, pa ništa. Svi odgovori otprilike isti: na žalost, inženjera ne možemo da vam nabavimo. Prosto: nema ih i tačka.

Gorkog ulici i učtivo zapitao imaju li dugmad, dugmad takvu i takvu.

A trgovac sliježe ramenima i ne podiže glavu.

— Nema, — odvraća — ali vidite tu ispod mene, kod inženjera.

Druga Živadina nešto štreću: — Kod inženjera? To je valjda nadimak, šta li?

Najzad, pade odluka da se drug Živadin pošalje u Beograd, da malo procunja i pronade inženjera pošto-poto. A uzgred, i jedan gvozdeni dio mlina da pronade. Od žene drug Živadin dobio čitav spisak narudžbina, od kojih su neke naročita dugmad za kaput triput podvučena crvenom olovkom.

Već u vozu, drug Živadin je natrapao na čitavu inženjersku ekspediciju: nekakva kolaudaciona komisija. Raspituje se kod njih drug Živadin za slobodnog inženjera, ali oni, uglas odbijaju mogućnost iznalaženja takvog subjekta.

— Nema nijednog slobodnog inženjera, — tvrdi najstariji među njima — inženjera ne možete da dobijete!

— Samo na doznaku — upada neki šaljivčina, a poznato je, da se u svakom vagonu nađe po koji.

— Ni na doznaku — kaže neki drugi veseljak.

U Beogradu je Živadin otsjeo kod nekog rođaka. Rođak baš kao što se traži: od inženjerske struke, geometer. Za večerom, rođak žestoko zubima melje zalogaie a istovremeno i nadu druga Živadina:

— Nema inženjera, to da znaš. — Pa gotovo zapjevao zatim: — Što je bilo, to se zaposlilo!

Poranio drug Živadin, pošao u varoš. Usput sjetio se ženine narudžbine: dugmad i ostalo. Pa svratio u jednu radnju, Maksima

— Zašto, molim vas, nadimak? — čudi se trgovac. — Nije nadimak, nego čovjek — inženjer.

— Pravi inženjer?

— Pravi, dabome, nije valjda tantuz-inženjer!

— I trgovac?

— Trgovac! Ovako mu je bolje! Nije valjda lud da radi za pešest hiljada!

Drug Živadin ipak riješio da okuša sreću kod inženjera-sitničara, ali na vratima cedulja: »Otišao sam po robu«. Produžio drug Živadin u varoš, u potjeru za inženjerom. Jurio, tražio noge polomio, ali inženjera nigdje da nađe. Sav napaćen, bez nade, nekako predveče, sjetio se onog gvozdenog dijela za mlin. Neko mu rekao da potraži u nekoj radnji sa starim gvozdem i uputio ga u ulicu 27 marta. Otišao tamo drug Živadin.

— Ne znam — kaže mu u radnji momak — da li ću to ja sam moći da nađem, a inženjer nije tu!

— Kakav inženjer? Zar je za tako nešto čak i inženjer potreban?

— Ma jok, brate! Nego naš gazda, gazda-Mirko! On je, znate, inženjer, al' ne radi!

— Ovako mu bolje?

— Pa, sigurno!

Ali nekako i bez inženjera pronadoše što su tražili.

— E, sad, — kaže Živadin donekle ipak zadovoljan — možeš li da mi nađeš neka kola, pa da nosim ovo na stanicu! Još večeras idem natrag!

— Da vidim da li je tu inženjer sa svojim špediterom.

— Koji? Vaš inženjer?

— Ma, jok, družo, nego ima tu jedan inženjer koji taljigaši, više mu se ovako isplati, kaže!

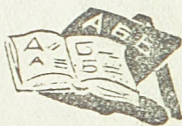
Ali, drug Živadin više nije mogao da izdrži. Učinilo mu se da je poludio. A kad mu je na stanici jedan nosač ponudio svoje usluge, podozrivo ga je pogledao i upitao jedva čujno:

— Da nisi i ti, družo, inženjer?

M. Kremen

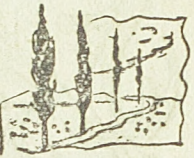
JESTE I ČULI ?

...da u rudniku Banovići ima sedam crvenih kutića, da u njima piše na zidu: »Pijanim ljudima nema mjesta u crvenom kutiću«, a da se u tri crvena kutića toči rum?

...da su frontovske organizacije u Kninu uspjele da od 310 nepismenih radnika obuhvate na analfabetskim tečajevima svih — 45 drugova?

...da je uprava Poljoprivredne škole u Štipu kontrahirala samo jedan hektar za sadnju pamuka, ali svakako vjeruje da će ove godine pamučna stabla izrasti u vidu jablanova?

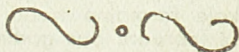

BIJESNI PSI I BJELJINSKI ČATA

Gradski narodni odbor u Bijeljini izdao je 14 januara sljedeći oglas:

»Stavlja se u dužnost svima onima koji imaju pse kako lovačke tako i sve ostale da ih moraju držati vezane na sigurnom lancu, kako se je ovih dana pojavila bjesnoća pasa u blizini grada i prijeti opasnost od proširenja bjesnoće. U koliko bi se neki pas primjetio da se kreće po ulicama biće kažnjen kaznom od 1000.— din. odnosno 20 dana prisilnog rada bez lišenja slobode.«

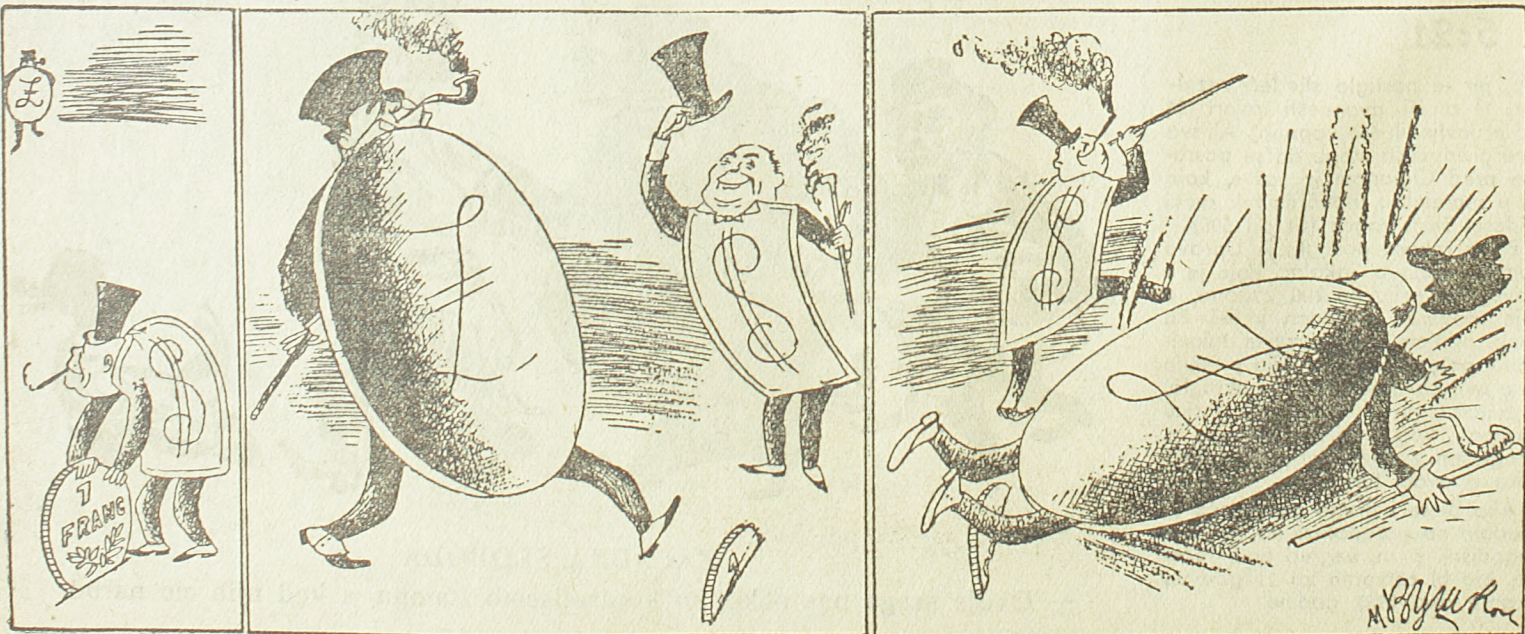
U građanstvu je nastalo veliko uzbuđenje zbog toga što bijesni psi koji budu kažnjeni novčanom kaznom i prinudnim lajanjem i drugim psećim poslovima, neće biti lišeni slobode, nego će se kretati bez lanca.

MALI JE SVIJET

Bila tako dva čovjeka, ali im se putevi razilazili: jedan je špekulirao tekstilom iz Zagreba, a drugi kravama iz Brčkog. Ipak, putevi su im se ukrstili u Gračanici — u sreskom sudu.

IDILA ATLANTSKE PORODICE

KAMEN IZ »HILJADU I JEDNE NOĆI«

Vodeničari braća Ilkovi u Bitolju imali su jedan čarobni vodenički kamen. On je seljacima koji su mijeli žito u njihovoj vodeniči zakidao povelike količine žita i »pečalio za svoje gazde«. Samo jednom seljaku iz okoline, koji je mijeo 300 kilograma žita, ukras je 90. Ali to je bio njegov posljednji obrtaj. Kamen je ostao na svom mjestu, a gazde su otišle da se odmire od naporene meljave.

MALI ĐOKICA PIŠE JEŽU...

Dragi čika ježu

Deda paja počeo da priča neke stare štosove a ujka jova se zasmjeo a on pita šta ti je smešno, žalosno je to moj brajko a ujka jova kaže čito sam to već u šaljivom listu pa mi smešno da te mali dokica obaveštava preko ježa šta je žalosno u ovoj zemlji a deda sav uskipeo pa kaže i to zoveš demokratija da se sprdate sa poštene gradane bre čim zucneš a oni odma u ježa al čekaj čekaj pokrenućemo i mi šaljivi list pa će d izlazi šta piše deda paja o malom dokici a ja provirim kroz vrata pa kažem očete kad na vrbi rodi grožde a deda viknu uh oca ti mangupskog i ti se javljaš pa počeo da dreši svoj žandarski kaiš al ja sam bio brži.

Čiča dura pričo koliko se potreso kad je vidio na uglu vladetine i kako li se ono pre zvaše ulice dvaesedmog marta lepo stoji na tablu: policijski zabranjeno ići tramvajskim bašticama pa kaže samo što se nije prekrstio i celivo a deda kaže moram i ja ići d izvidim te policijske baštice a jedan nov čika pokazuje dačku tramvajsku kartu za četres osmu na kojoj piše poglavarstvo grada beograda i onda počeo da se sećaju vlade ilića i njegove ergele.

Film živjeće ovaj narod što se daje četiri i pet puta dnevno gledali skoro dvesta iljada beogradana a operu karmen što ima jedna prestava nedeljno nije gledalo ni dve iljade a neki od onih sto devedest osam iljada čeka po celu noć pa ne dobi je kartu jer su u mirno doba zidali palate i banke a ne pozorišta a jedan mladić mislio da je zato kriva ona gospoda što sedi na kasi pa neće da pušta unutra bar po pet iljada pa ispalio kamen iz pračke i pogodio u glavu kroz šuber a jedan drugi teo da je zadavi na ulici što samo jedanput godišnje uvati mesto u pozorištu i dobro je što skoro dobijamo još dva pozorišta inače teško blagajnicama.

A sad ću d idem s drugovima na raskrsnice da vičemo pešacima da se spasavaju od šofera što se takmiče ko će pre d izgubi sva tri talona.

Zdravo mnogo te pozdravlja

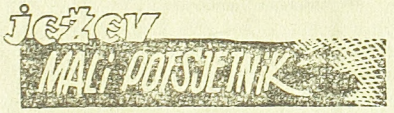
tvoj

Đokica

SEOBA ŠTETOČINA

Poslednjih dana primijećeni su u našoj zemlji masovni pokreti voćnih štetočina u pravcu Sreza bitoljskog, do čega je došlo usljed velikih simpatija, koje se u tom srezu pokazuju prema njima, jer je, i pored lijepog vremena, od 43.000 voćaka, očišćeno i poprskano svega 2.000.

Prilikom ove seobe jedan djo štetočina uglavnom od gusjenica, zadržao se u srezovima bogatičkom, lozničkom i boljevačkom, smatrajući da se nema smisla lomiti čak do Bitolja, kad se i u ovim srezovima može lijepo i mirno živjeti, pošto se i u njima akcija prskanja voćnih stabala uopšte ne vrši!

U vreme zaključivanja ugovora za industrijsku robu i borbe za sortiranjem, u ime »Ježa« dajemo mali potsjetnik i proizvođačima i nabavljačima robe.

Potsjetnik se sastoji iz nekoliko (recimo »sporednih«) artikala kojih u Beogradu u prodaji sada nema, ili se rijetko i teško nađu. Evo tog spiska:

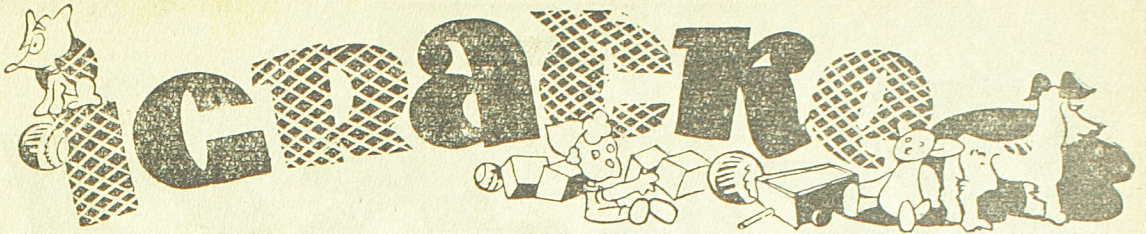
Rukavice
Šešira velikih brojeva (od 58 na više)

Cipela dječjih dubokih
Novčanika za sitninu
Rajbera

Ovo je kratak spisak, a on je rezultat saznanja jednog našeg saradnika, koji je slučajno izgubio rukavice, kome treba šešir br. 59, koji je dugo tražio cipele za svoje dvogodišnje dijete, dok ih je našao, kome je dosadilo da mu sitnina cijepa džepove i kome je slučajno zatrebao rajber, pa je običao deset radnji dok ga je u jednoj našao...

Ne pretendujemo na kompletnost spiska, nego ga dajemo kao signal da se pregledaju nomenklature artikala, pa da se obuhvate svi koji su potrebni.

Jer, nekome je rajber sporedan, a neko je bez njega, sitnog i jeftinog, gotovo kao bez ruke... Ne-ko možda smatra da su rukavice sporedan (ili luksuzan?) artikal, ali ima nas koji se s tim ne slažemo... A, bogami, ako nekome treba šešir broj 59, taj se ne može zadovoljiti sa 56 ili 57, osim ako neće od sebe da stvori živi cirkus... Ne može čovek za dva-tri broja stasati glavul!

Mom sinčiću rođendan, pa ga pitam:

— Šta bi želio da ti tata kupi? — Dijete se smiješi, ne zna šta bi od svega, pa najzad reče:

— Povedi i mene, tatice, pa da ja izaberem.

Povedem ga i uđosmo u radnju. — Vidi, tata, ova kuca nema repa — reče mi sinčić, pokazujući neku drvenu figuru.

— E, to je bila neposlušna kuca, pa su joj otkleli rep, zato što nije slušala — objašnjavam stručno.

— A zašto je rep otklečen svim kucama? — upita dijete, gledajući čitavu grupu »nevaljalih kuc«. — Nisu ni one slušale — reko mu i obratih se prodavcu za objašnjenje.

— Takve se sada izrađuju — odgovori mi prodavac.

— Pa što je ovaj konj plav?

— Takvi se sad izrađuju?..

— Pazi tatice a je l' i ova lutkica nije slušala?

— Ne, ona je slušala...

— Pa zašto nema topala, je li se tako rodila?

— Takve se sad izrađuju...

— Au, tatice, kupi mi onog mecu! Kupi mi onog mecu!

— Ali to nije meca, to je slon — odgovorih i obratih se prodavcu: — Molim vas, dohvatite mi ono slonče...

— To nije slon, to je prase — odgovori prodavac i pruži mi igračku. — Izvolite, molim — reče dodajući mi igračku od krpe nabijenu slamom, koja je isto toliko predstavljala slona ili medvjeda, koliko je malo ličila na prase.

— Šta košta, molim? — upitah.

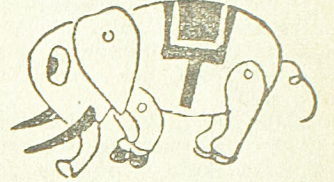
— Četiri stotine pedeset dinara.

— Kako, molim! — zaprepastih se. Za te pare mogu skoro da kupim i pravo pravcato prase, živo.

Prodavac sleže ramenima i promrmlja nešto nalik na »kalkulacija«. A i ja promrmljah sebi u bradu nešto kao »banditi«.

— Hajdemo, sine! — a izlazeći rekoh glasno:

— Koliko bi tek koštalo da ima rep!

SLAVIS — IMA ZEJTINA, NE SLAVIS — NEMA

Uprava potrošačke zadruge u selu Jablanici kod Struge zavela je novu praksu u raspodjeli životnih namirnica. Sljedovanje zejtina ona je podijelila samo onima koji slave, dok domaćinstva koja nisu slavila, nisu dobijala zejtin.

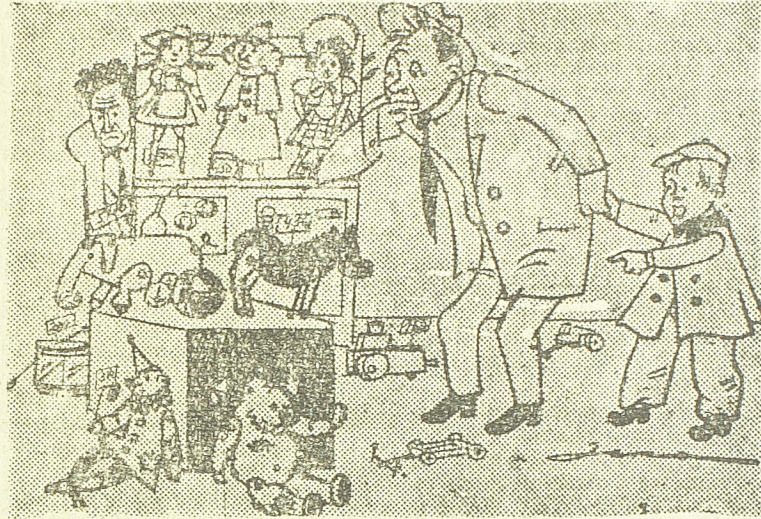
Oduševljeni ovom novinom »neslavaši« su otišli čak u Sreski zajedniči savez da izdejstvujaju pismenu pohvalu za upravu svoje zadruge.

PRIMJER ŠTEDNJE

Grad Senta ima oko 32.000 stanovnika, a nema nijednog javnog kupatila. Građani to pravdaju time što preko cijelog ljeta imaju mogućnosti da se kupaju u Tisi. Pošto je ova zima blaga, vjeruje se da će ove godine kupacka sezona početi već s proljeća. Ako iduća zima bude još blaža Tisa će raditi preko cijele godine. U tom slučaju treba pohvaliti senčansku pronaljalnost, što nije činila izdatak na izlišne stvari!

BESPRIZORNE KASE

U Mionici valjda niko nije nesrećniji od dvije jadne kase, koje se s bolom u pregradama sjećaju srećnih starih dana. Ranije su ih čuvali i milovali, pobožno otvarali i brižljivo zaključavali, a sada — jedna leži u blatu — usred parka, a druga — na pijaci. Niko ni da ih pogleda. Kase cvile i kao da kažu: »Ako ništa drugo, bar vrijedimo nešto kao staro gvožđe.«

— Tata, ima li konja plave boje? — pita dijete.

— Nema.

— Pa ni to prase nema repa — primijeti odmah dijete. Ali, svedjedno, kupi ga, tatice...

FISKULTURA SPORT

Novosti u futbolu

Sarajevo, januara

Na utakmici između banjalučkog »Borca« i domaćeg »Zeljezničara« oba tima su nastupila u originalnoj formaciji: navalni šamaraci, srednji čerupaši bekovski razbijači. Svi igrači bili su u punoj formi, ali su ipak zapaženi od gostiju Pajazetović, a od domaćih Zupčević, Kotoranin i Martinović. —

Oduševljena uspjehom priredbe, uprava »Zeljezničara« je riješila da igralište tehnički preuredi prema novim zahtjevima. Golovi će biti uklonjeni kao nepotrebni, a podići će se krojački salon za brzu opravku dresova, radionica perika i ambulanta sa odjeljenjem za gipsovanje.

VJEROVALI LI NE

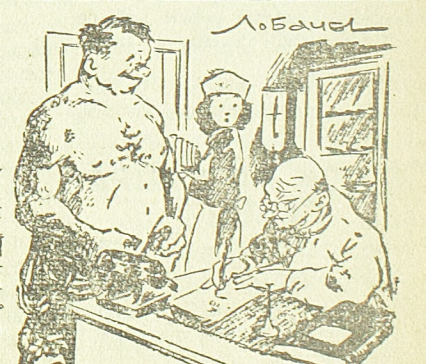

ZATO ŠTO SU VAGONE PRETVORILI u MAGACINE

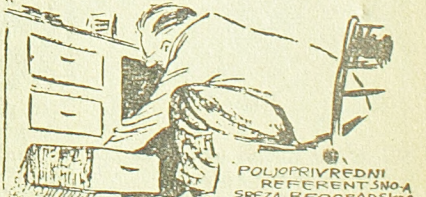
TRANSIJU RJEKA, PLATIO JE 302.700 DINARA A FABRIKA ŽEČERA U ČUPRIJI 680.000 DINARA KOLSKE DANGUBE, I TO SAMO U TOKU PROŠLOG MJESECA

Već 50 DANA

ŽIVI BEZ ELEKTRICNOG OSVJETLJENJA 20 PORODICA U DARNIKA NA SEVERNOM BULEVARU U BEOGRADU. DOK SE DVA ELEKTRICNA PREDUZEĆA POGADJAJU KO JE NADLEŽAN

SOCIJALNI OSIGURANICI NA TERITORIJI NISKE FILIJALE NAGLAVISE TRAZE POSTEDU UOČI PRAZNIKA, PIJAČNIH DANA I PONEDELJKOM. PA JE SAMO ONIMA IZ JEDNE NISKE USTANOVE DAO DR ZGURIJUS 369 POSTEDA ZA 40 DANA

POLJOPRIVREDNI REFERENT SNO A SREZA BEOGRADSKOG RADOVIĆ MARIKOVIC

ZAKOPAO JE DUBOKO U SVOJOU FIJOCI AKT O TREBOVANJU SIEMENA ZA JARE USJEVE I PRZAO GA 40 DANA, TAKO DA JE PROKLJIAO

D. Petrovski, Bitolj. — I mi smo tek iz vašeg pisma saznali da i kod nas postoji, u okolini Devdlije, selo Gabrovo (šta samo što tamošnji Gabrovčani ne prave i gabrovačke šale, kao što rade bugarski Gabrovčani). Nemojte se čuditi ni pošti što vaša pisma za Gabrovo šalje preko Sofije. Ona nije gabrovački raspoložena.

M. Flandel, Granap, Beograd. — Fino ste se dosjetili: da biste prijatelja pustili prekoreda, dali ste mu da unese u radnju kutiju konca, a on zdipio cijelu kutiju i nije ni ulazio da kupi jedan kaleb na K-kartu. Ne ostaje vam ništa drugo nego da jadikujete za izgubljenim koncem, za izgubljenim prijateljem...a, možda, i još za nečim.

Poljoprivredni ostsjek SNO, Šabac. — Stanbena odjeljenje u Beogradu dobilo je vašu molbu da vam obezbijedi prostorije za kurs poljoprivrednika koji će se održati u Šapcu. Beogradska stanbena vlast, nažalost, u stanju je da vam dodijeli prostorije jedino u obližnjoj Opatiji, a eventualno i na Ohridskom Jezeru, pošto je to u krugu njene nadležnosti, koje, joj vi pripisujete.

MEĐU LEVENTAMA

— Ne smiješ se požaliti da nemaš plate — odmah ti nude službu...

DRIČA JEŽA

ŽALBA

Mali, jednosobni stan, ukusan i mio s obzirom na savremenu stanbenu krizu. U stanu baba i unuka. Baka stara, mnogo stara, ali vrijedna i kočoperna. A unuka odrasla, zaposlena preko čitavog dana.

Unuka se jednog dana registrovala, to jest udala. Baka se radovala, pjevušila pomalo kroz stan, kad je niko nije vidio poigrala kolo uz radio i pospremila stan da dočeka zeta. Jer situacija je bila takva: zet, lično, nije imao nikakvog stana.

Dočekala ga baka s blaženim osmijehom, ušeptrljala se oko njega, kuva mu kafu i upozna je ga sa situacijom u kući.

Ispod nas, u suterenu, stanuju dva radnika. Dobri momci, naši ljudi. Iznad nas: familija ratnih dobitnika. Njih četvoro — a pet soba. Ništa ne rade špekulanti, samo dižu nos i zamjeraju: te kako je ovo, te kako je ono... Zlo jedno!

Zet se u potpunosti slagao sa bakom, hvalio njenu crnu kafu, a vrijeme je prolazilo. On i bakina unuka svaki dan za poslom, baka spremi stan, počisti neku zalutalu hartiju sa čistog dvorišta, išeta malo na ulicu, čuje novosti i vrati se.

Jedne večeri dočeka zeta još na kapiji i značajno mu šapuće:

— One, znaš... iznad nas, one dembelane će da ise! Gdje takvi da stanuju u državnoj zgradi!

— A ko će da se useli? — pita zet, onako usput.

— Nadleštvo! Kancelarije! Neko državno preduzeće.

Naredna tri dana baka je redovno ščućurena pored kapije. Skrstila starački ruke i posmatrala u stan gore dovlače: pišace stolove, stolice, ormane, stelaže s fasciklama, pišace mašine. Službenici mlađi i stariji, kurir, daktilografkinje — sve to juri gore-dolje stepenicama. Vri čitava kuća. Ustanove nove vlasti donose sobom i nov mladalački elan i buku. Smješka se baka zadovoljno i jedva uveče dočeka zeta da počne, onako uz kavu, nadugačko i naširoko pričati o novom svijetu koji će im sada boraviti i raditi iznad glava.

I kad se preduzeće već uselilo, baka još ranim jutrom vidi jednog

od namještenika, kako stoji nasred ulice ukrstio ruke na leđima, pljučka i posmatra zgradu.

— Prljava i neugledna ova zgrada, — kaže baka tek toliko da sklopi poznanstvo i prijateljstvo sa novim ukućanima.

— Prljava — kaže namještenik i dodaje: — okrećićemo je. Ne može jedna kancelarija da radi u takvoj zgradi!

I odmah su počeli sa krečenjem. Okrećili su zgradu, ali samo od prizemlja naviše. To je bilo, donekle, iz objektivnih razloga. Jer prizemlje je od velikih betonskih kocki. Tu se ne može na brzinu preći molerskom četkom — treba čekićem sitno kucati.

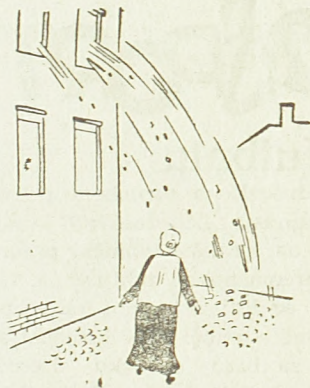
Zgrada je dobila rijedak i neobičan izgled. Od krova do prizemlja čista, bijela, blista na suncu. Od sprata do trotoara crna i prljava; tu su ostali natpisi: »LSR« (Luftschutzraum), »Provereno min net«, »Svi na izbore«. Čitav period od 1941 do 1946 slikovito je prikazan na prizemlju zgrade, u koju se smjestilo novopridošlo nadleštvo.

Nema prolaznika koji se tu ne zadrži — pogleda zgradu, nasmiješi se i ode. A baka je o tome pitala jednog od brojnih, vječito užurbanih činovnika na spratu. Odgovorili su joj:

— To je teži posao. Beton. Ostavili smo ga za proljeće.

Baba ga je prekorno pogledala ispod naočara i otada počeo da se gasi njena radost zbog dolaska novih ukućana.

A novi ukućani su joj tu radost gasili i dalje, čime god su stigli. Najprije pepelom. Prolazila baka

jedanput dvorištem, a odozgo, sa nekog prozora, na nju pada gomila pepela i pikavaca. Neko je jednostavno sadržaj pepeljare istresao — u dvorište.

Podiže baka glavu, a prozor se zatvorio, ne vidje nikoga.

Posao na spratu je bujao, granao se i širio. Sve više je obuhvatao i dvorište. Svakog dana je padalo sve više pepela, nedovršenih akata, indigo-papira, hartije u koju se zavija doručak. Pala je i jedna upotrebljena pantljika od pišace mašine, proplakala od kiše, pustila ljubičaste suze i obojila betonirano dvorište.

Zalila se baka. Jednom je čak otišla tako daleko da je rekla službenicima:

— Prije vas, ovdje su stanovili špekulanti, neprijatelji narodni. Oni su više pazili na čistoću državnog dvorišta i državne zgrade negoli vi. Časti mi moje, što se toga tiče, gori ste od njih.

Nisu se ljudi uvrijedili što ih baka upoređuje sa tamo nekim reacionarima. Nasmiješili su se i rekli:

— Pa šta hoćete, bakice? Kancelarije su to! Mnogo ljudi, mnogo se radi. Nemamo vremena da se bakćemo takvim sitnicama.

Baka se jadala pred zetom. A zet, zaposlen, dolazi kući uveče, kad nema bombardovanja sa prozora. Ne primjećuje mnogo nered, osim kada se ponekad u mraku

oklizne na bačeni ogrizak od jabuke. I onda kaže babi:

— Napisaću ja, majko, žalbu Upravi stanbenih zgrada. Kad budeš imala vremena, ti to odnesi. Zaista, u državnim zgradama treba više paziti na čistoću.

A baba nije odmah odnijela žalbu. Kolebala se: naše je to preduzeće, narodno, ljudi su zasada mnogo zaposleni, sjetit će se docnije i čistoće.

Trpjela je ali ne zadugo. Mora da je gore, na spratu, produktivnost rasla svakoga dana, jer je dvorište sve više zatrpavano raznim proizvodima. Pored pepela od cigareta pojavi se pepeo iz peći, zgužvane novine, čitavi fascikli stare arhive, kanapi i crijeva od pojedjenih kobasica, prazne kutije cigareta i šibica.

Vraća se baka s pijace, pa joj se smuču kad vidje toliku prljavštinu, dobi utisak kao da se i sama uprljala dok je prošla dvorištem, i ode pravo u kupatilo da se opere.

Kupatilo joj se učini mračnije nego obično. Pride okruglom prozorčiću što gleda u svjetlarnik i otvori ga. A ono, kao da je provalila branu, koja zadržava bujicu dubreta. U kupatilo se sruči vodopad kutija od konzervi, osušenog hljeba, prašine, koža od slanina i na kraju jedna pocijepana i prašnjava ponjava kojom se zastire po patosu kancelarija.

Zgrabi žalbu koju joj je zet napisao i — pravo u rejon.

U rejonu pregledaše njenu žalbu i kažu:

— To ne spada u nadležnost Stanbenog oisjeka. Otidite u Upravu stanbenih zgrada za naš rejon.

Ali službenik ne znade tačno adresu tog nadleštva jer se skoro preselilo. Reče, tako, druga ili treća poprečna ulica odatde.

Koga da pita? Odozdo, uz njenu ulicu žuri građanin, sredovječan, ozbiljan.

— Druže, gdje je ovo nadleštvo? — zadržava ga starica.

— Al Uprava stanbenih zgrada! Baš sad sam tamo predao žalbu. Ja, znate, stanujem u državnoj zgradi, a tamo ukućani toliko malo paze na red i čistoću da sam se morao žaliti. Eno je, majko, u onoj kući što je do sprata crna, a nadalje bijela. Tamo otidi!

Baka pomisli da nije dobro čula, pa reče:

— Ja tražim Upravu stanbenih zgrada, razumijete!

— Pa da, tu je!

Popela se baka na sprat, do svojih susjeda i ukućana.

— Koje je ovo nadleštvo?

— Uprava stanbenih zgrada za ovaj rejon. Šta ste htjeli, bakice?

Pri tim riječima službenik sasvim hladnokrvno baci pikavac kroz prozor. Starica ga je zabezegnuto posmatrala i prosto nije vjerovala svojim očima.

— A, vi ste taj! — jedva je izustila.

— Da, ja primam molbe i žalbe.

U tom trenutku jedna službenica pride prozoru i koketno izruči napolje prepunu pepeljaru. Starica se pridrža za sto i jedva dođe k sebi.

— I vi primate žalbe? Vi nekoga učite kako se održavaju kuće i stanovi? Slušajte...

Htjela je još nešto da kaže, ali se predomisli, svakako ne zbog ovih što bacaju pikavce kroz prozor i primaju žalbe...

Uveče, zeta je dočekala baka sva naoštrena i odlučna.

— Žalbu nisam predala. Piši oglas za novine: mijenjamo stan. Može i manji, i u privatnoj kući, a ako je u državnoj, onda nikako u ovom, našem rejonu.

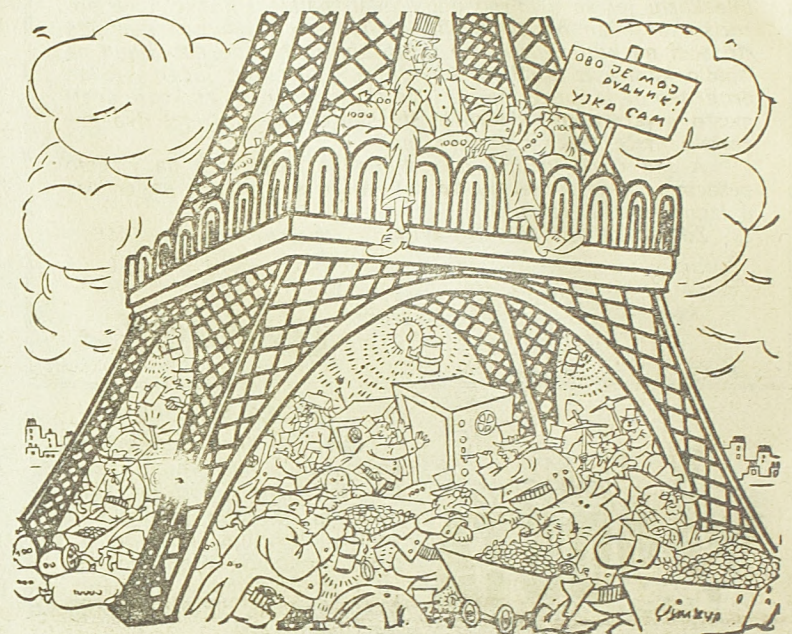
Arsen DIKLIĆ

Grčka vlada objavila je ucjenu demokratskih vođa

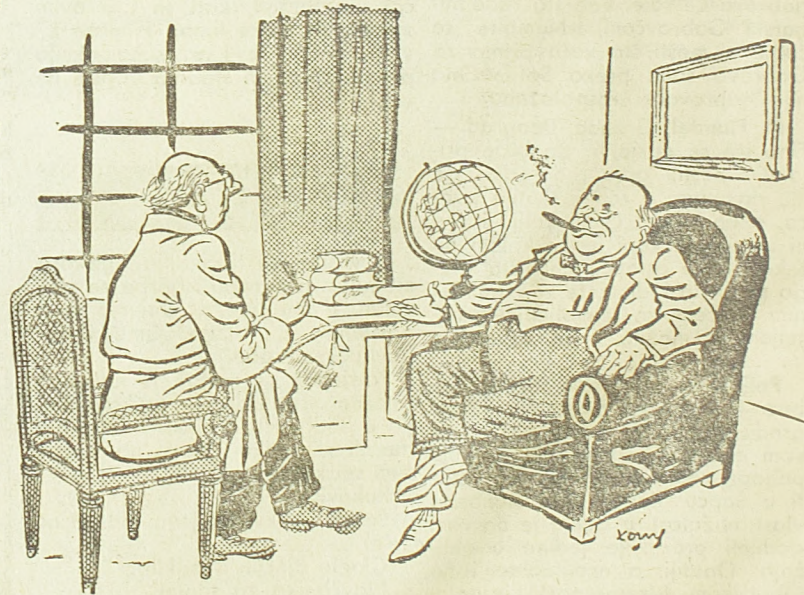

— Vi vršite iste ucjene kao Nijemci za vrijeme okupacije!
— Ne, mi isplaćujemo u dolarima!

Kopači zlata sa Divljeg Zapada

Konzervativci — Laburisti

— Gospodine Čerčile, hoćete li ponovo ući u vladu?
— Nije potrebno! Moj kolega Bevin obavlja posao bolje od mene!

ČOVJEK KOJI LUPA GLAVU

Hajd, što nisam uš'o u to — ko im daje taj auto, al' mi misli puna glava: ko dozvole ovjerava?

— Her Guderijan, pošto ste bili fašistički komandant pred Moskvom, nezgodno je da vršite neku javnu službu, pa smo riješili da vas postavimo za šefa njemačke tajne službe.

SENZACIONALNO OTKRICE NOVOG TAJNOG PLANA „PLAN DŽ“ - SMAK SVIJETA

GLAVA I

POSJETILAC ISPOD ZEMLJE

U ložionici Glavne Komande okupacionih trupa u Frankfurtu na Majni bilo je mračno kao u rogu. Međutim, vrlo oštro oko moglo bi primijetiti kako se poklopac sa šahta na podzemnom kanalu lagano podiže.

Sa obližnjeg zvonika je taman otkucavala ponoć, a kad je časovnik otkucao dvanaesti udar, iz otvora šahta se pojavio nečija glava... Čovjek iz kanala je radio pažljivo i nečujno, i najzad se pojavio cio.

Čovjek je nosio u jednoj ruci paketić neobičnog oblika, u drugoj je držao svežanj modernog obijačkog alata. On pođe prema prizemlju: kretao se nečujno kao avet po svemu sudeći izvršno je znao raspored prostorija. Gotovo u potpunom mraku, nije se sapleo ni preko jednog praga ni stepenika, nije se zakačio ni za jedan ugao niti stub...

S vremena na vrijeme, »avet« je bivala osvijetljena dalekim uličnim svjetiljkama, čija je svjetlost dopirala kroz prozore. To je bio

larije atentator, koji je htio da zapali zgradu — morali ste primijetiti da su vrata nagorjela i da je čilim u hodniku nov. Stari je skoro potpuno izgorio. Fosforne pločice. Seržant Mičel ga je uhvatio i spriječio, a ostali stražari su mu pomogli da ugasi požar. Pucnjave nije bilo. Kod agenta je nađen komplet najmodernijeg obijačkog alata. Pri pretresu njegovog stana nađena su neka dokumenta, koja predstavljaju za nas ogroman interes...

— Šta je u njima?

— Gospodine generale, izgleda da smo došli u posjed tajanstvenog »Plana DŽ«, o kom naša štampa već nagada od nekog vremena, a koji po svojoj zamisli daleko i daleko premaša i plan »M« i plan »K«. Oba ova ranija plana prava su djetinjarija prema »DŽ«.

— Referišite.

Adutant otvori mapu i izvadi iz nje jedan list.

GLAVA III ZAUSTAVITI ROTACIJU ZEMLJE

Adutant je čitao:
»POSTROJENJE. Izgraditi si-

mosfera, sa brzinom od 9.000 kilometara na sat. Ljevjkovi se mogu orijentisati u pravcu istoka i u pravcu zapada.

»POSTUPAK. Tačno u određeno vrijeme, sve stanice počinju djelovati, izbacujući reaktivne gaseve, koji utiču obratno od rotacionog zamaha zemljine lopte. U roku od tri i po sata zemljina rotacija biva zaustavljena, ostavljajući zapadnu polukuglu na obratnoj strani od sunca, između meridijana 15° 11' istočne i 164° 49' zapadne širine. Na ovaj način, čitav američki kontinent, Atlantik i Zapadna Evropa ostaju u sjenci. Oni se hlade, i u roku od četiri dana prosječna temperatura dostiže — 32° C. Za naredna četiri dana temperatura spada na — 91° C. Sa svijetom zapadne polukugle je svršeno.

»REVERZIVNI POSTUPAK. Poslije osam dana, ljevjkovi postrojenja se okreću na suprotnu stranu i postepeno se puštaju u rad. Zemljina kugla dobija impulse za nastavak okretanja i kroz šest sati i 29 minuta i 4 sekunde postiže prvobitnu brzinu od 360° za 24 č...«

Kad adutant završi čitanje, general spusti noge sa stola, ustade, ispravi se u svojoj dvometarskoj visini, pa poče:

— Stenografišite. Prvo, odmah sazvat i preskonferenciju i stvari dati najveći moguću publicitet. Drugo, seržant Mičel će vrlo detaljno dati intervju o hvatanju tog stranog agenta, koji je htio da fosforom zapali našu komandu. Izgorjeli prag i vrata — ne zaboravite i na gorjeli čilim da se ponovo postavi — fotoreporteri detaljno da sve snime. Mogu i atentatora i Mičela pred vratima... Treće, novinarima objasniti da već imamo prve podatke: takva postrojenja se već grade i već su pri kraju, u Sibiru, na Uralu i Kavkazu, u Poljskoj, Jugoslaviji i Bugarskoj. Četvrto, izmislite neko vrijeme kad bi imao da se desi ovaj smak svijeta... Ha, izvršno! Naslovi neka glase: »Smak svijeta«, »Sudnji dan« i tome slično. Dajte im sugestiju da se povede kampanja za to, da SAD moraju imati isti takav protivsystem, koji će paralisati dejstvo ovog istočnjačkog sistema, te da su nam za to potrebne odgovarajuće antipodne tačke na zemljinoj kugli: Maroko, Iran, Grenland, Burma i Java i... uostalom za detalje o tome,

koje su teritorije potrebne, neka se obrate na Stejt Department. Možete ići.

GLAVA IV

SMAK SVIJETA

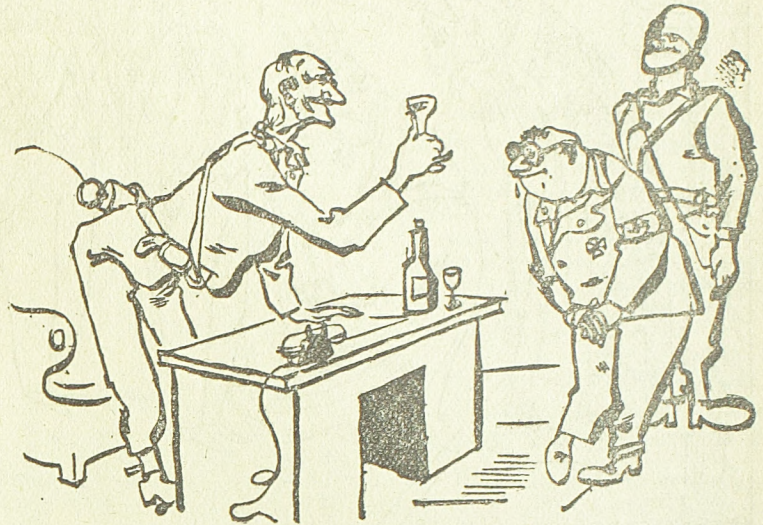
Sjutra, prekosjutra, čitavih 14 dana i više, novine Zapada su bile prepune vijesti o »Planu DŽ«. »Njujork Herald Tribjun«, »Njujork Tajms«, »Saterdej Iving Post« i drugi, nadmetali su se ko će imati senzacionalnije naslove...

sa nogama na stolu i preživao gumu, kad narednik Mičel uvede hromog, rideg, čuljavog noćnog posjetioca. Kad ovi udoše, general vrlo uljudno ustade i izbaci gumu iz usta:

— Izvolite, gospodo.

Može se to kome učiniti nevjerovatno, ali general Geringson zaista vrlo gostoljubivo ukaza na meke fotelje svog kabineta, a zatim izvadi iz ormančeta flašu viskija i tri kristalne čaše.

— Gospodo, da se kucnemo. U zdravlje demokratije i spasa civi-

Smak svijeta

Crvena opasnost prijeti uništenjem

DŽINOVSKE KAČUŠE ZAUSTAVLJAJU ZEMLJINU ROTACIJU Truman je imao pravo...

SUDNJI DAN SE PRIBLIŽAVA Možda nas sutra neće više biti

PROPAST ZAPADA Paklena zavjera protiv američkog načina života

OTKRIVEN NOVI TAJNI PLAN Potrebno je hitno odgovoriti atomskom bombom

DVANAESTI ČAS JE DOŠAO Istočni blok hoće da nas uništi

A svi članci su se, poslije izlaganja strahovite perspektive uništenja cjelokupnog života na zapadnoj zemljinoj polulopti, završavali uglavnom ovim:

»Nama su hitno potrebne tri stvari:

Prvo: baze, da bismo gradili kontrapostrojenja. Što više baza i što više teritorija oko njih, radi zaštite tih baza.

Drugo: hitno sprovođenje Maršalovog plana i Trumanove doktrine. Odobriti bez pogovora tražene milijarde kredita, inače...

Treće: naši pretstavnici Blum, Saragat, Šumajer, Bevin, Šuman i ostali da se na licu mjesta postaraju kako bi došlo do ukidanja sindikata i drugih radničkih organizacija u Zapadnoj Evropi. Za Ameriku postaraćemo se mi. Ove organizacije ugrožavaju naš napredak da spasemo sebe, svijet, čovječanstvo, zapadnu demokratiju i civilizaciju.

GLAVA V I POSLJEDNJA

General Geringson (isti onaj general iz glave br. II) sjedio je u svom kabinetu (u istom onom iz glave br. II), zavaljen u fotelju,

lizovanog svijeta. Mister van der Libe, vi ste vanredno dobro odigrali ulogu, a i vi, mister Mičel. Stvar je odlično izmišljena: bombasto i efektno. Zaista, Klej može sa svojim planom »M« da se sakrije pod kupus... Smak svijeta! Ovo je majstorski... Pravo da vam kažem, ja očekujem treću zvjezdicu na epoleti, a razumije se, nećete ni vi biti zaboravljeni. Nego, mister Libe, vaše mi je ime od negdje poznato... Neki čuveni filmski glumac, ili neki džokej, ili gangster, ili tako nešto...

Ridi čovjek bez uva se skromno nasmiješi:

— Moj brat od strica...

— Vaš brat? Vrlo mi je drago.

Ali odakle ga ja znam?

— Pa on je čuveni van der Libe koji je upalio Rajhstag. Vaš rođak, pokojni siromah rajhsmaršal Herman Gering mu je poručio slično kao ovo vi meni...

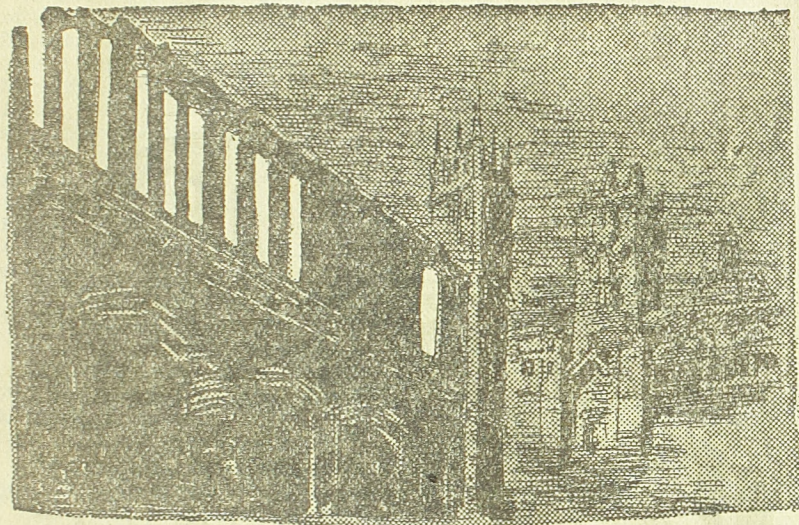
General se nasmija.

— Izvršno. Ovo se zove istorijska slučajnost.

A onda se namrgodio: — možda se sjetio kako je prošao njegov rođak Herman, kako ga je žuljila omča oko vrata... Ali, ne bi se reklo, jer je odmah nastavio:

— Vi se, mister Mičel, brinite o našem dragom van der Libeu, a ja ću se postarati da on dobije ne samo naše državljanstvo, nego i dostojnu nagradu i odlično mjesto u našoj službi: ovako nešto izmisliti i izvesti, nije mala stvar, ne — to je epohalno!.. Dovidenja, gospodo. Ja vam u ime vlade SAD izražavam najtopliju zahvalnost.

M. M.

omalen čovjek, hrom u lijevu nogu, kose crvene kao vatra a od desnog uva mu je nedostajala veća polovina. Ko bi ga jednom vidio, nije mogao a da ga ne zapamti za cio život. Ali, čovječuljka niko nije vidio. On se kretao potpuno nečujno i najzad se nađe pred vratima, na kojima je pisalo: »Glavni Komandant«.

Čovječuljak tiho zveču alatom, baratajući oko brave... u taj mah ga zasu blještava svjetlost jednog ručnog reflektora.

— Ruke u vis, inače pucam odmah!..

To je bio glas Boba Mičela, sada narednika okupacionih trupa na službi u Glavnoj Komandi, a u civilu uglednog čikaškog gangstera.

Čovječuljak diže ruke u vis. Njegova crvena kosa je gorjela kao vatra. Kalauzi mu ispadoše iz ruke, zvečeti po podu, dok mu zavežljaj ispade iz druge, izbacujući pri padu snop varnica a zatim gust dim. Odmah potom suknu ogroman plamen, koji zahvati vrata i čilim u hodniku šireći se nevjerovatnom brzinom.

Ostali stražari, koji dotrčaše na viku i dim energičnom upotrebom požarnih aparata uspješe da savladaju vatru.

GLAVA II

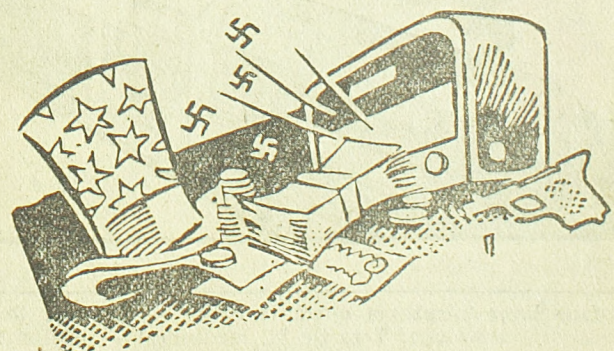
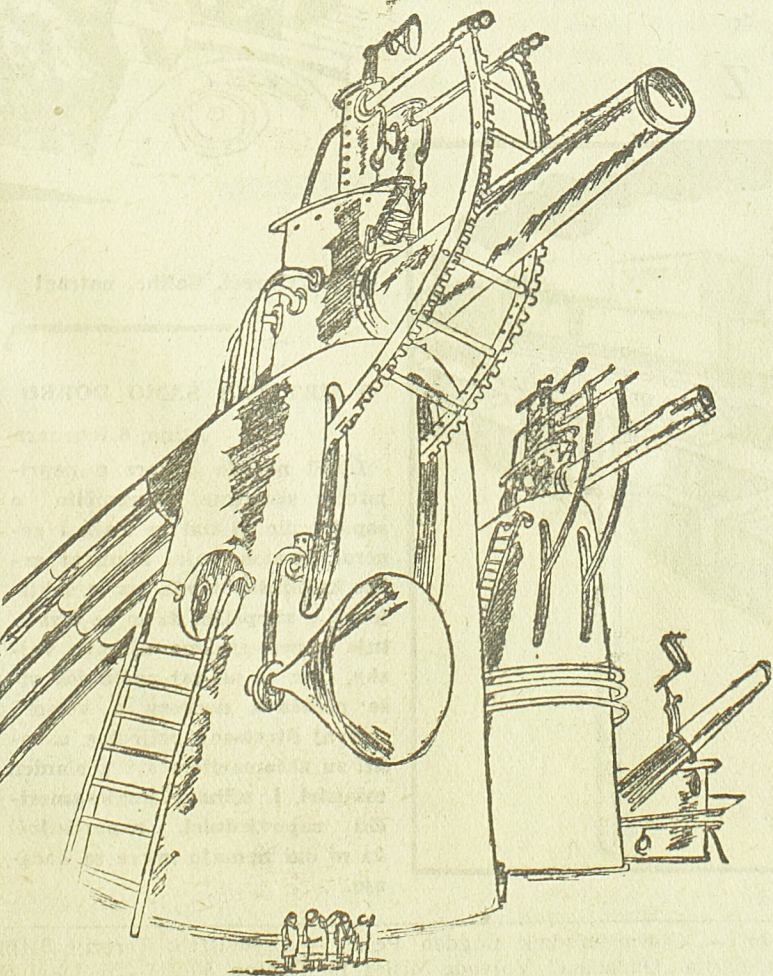
REFERAT KOD GLAVNOG KOMANDANTA

Poručnik Stivenson, adutant generala, Glavnog komandanta Bizonije, stajao je pred svojim pretpostavljenim u stavu »mirno«. General je, zavaljen u fotelju, nogu dignutih na sto, slušao referat i izrijetka postavljao pitanja preko gume za žvakanje, koju je vrlo istrajno preživao.

— Poručniče Stivensone, koji je ono Đavo bio noćas u komandi? Zašto mi ne referišete?

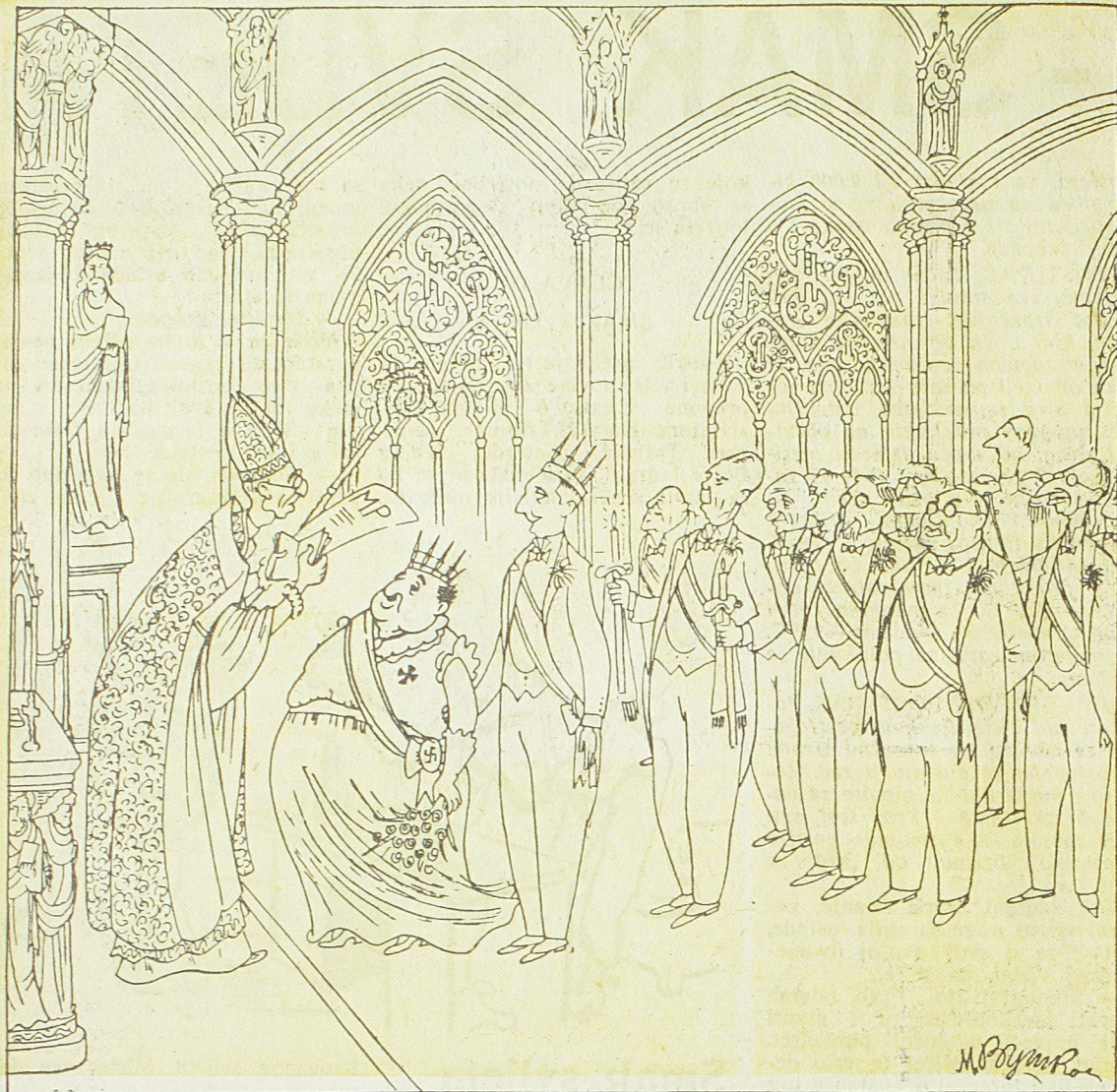
— Gospodine generale, to sam ostavio za kraj referata pošto je to daleko najvažnija stvar: noćas je uhvaćen pred vratima vaše kance-

stem reaktivnih postrojenja po principu »kačuše«. Snaga postrojenja: po 60 miliona konjskih snaga. Svako postrojenje počiva na temeljima, površine 160.000 m², dubokim 1.320 m. Iz kojih izrastaju po tri armirano betonske kule, visoke 325, 490 i 615 metara. Na vrhu svake kule je obrtni ljevjak za izduvanje reaktivnog gasa pod pritiskom od 14.500 at-

TEŠKO JE LJUBITI TAJNO

Otvaranjem francusko-španske granice potvrđuju se postojeći sračni odnosi.

— Djeco draga, volite se i u braku kao što ste se volili i ranije, dok nije ozakonjena vaša veza.

NAJEFIKASNIJI NAČIN ŠTEDNJE MAŠINA

Na sve strane se sprovodi štednja, ali slabo ko štedi mašine.

Trikotaža „Dunav“ izdvaja se u tom pogledu. Ona je sprovela striktnu štednju mašina, toliko striktnu da je pedeset tekstilnih mašina, koje je dobila još prije godinu dana, fino smjestila u bivšu kinematografsku dvoranu nekadašnjeg hotela „Batalaka“ u ulici 29 novembra broj 120. Od tog vremena mašine su se nalazile na zasluženoj poštedi i uopšte se nisu opterećivale nekom proizvodnjom.

Kada se, najzad, našao neko da uznemiri ovo odmaralište mašina i prekine ovu kinematografsku štednju, rukovodstvo trikotaže izjavilo je, iz skromnosti, da nije

njegova zasluga što su se mašine tako lijepo odmorile. Zaslužne su igle koje nisu htjele same da dođu do mašina. Nije poznato da li i organi kontrole dijele ovo mišljenje.

DOK JE ČURANA, BIĆE I PODVARAKA

Neki špekulanti (sa pregačom) pronašli su skroman, ali genijalan način zarade. Oni kupe sir od Gradskog mljekarstva na Cvetnom trgu po cijeni od 85 dinara, pa ga poslije na istoj pijaci prodaju po 100 pa i preko 100 dinara.

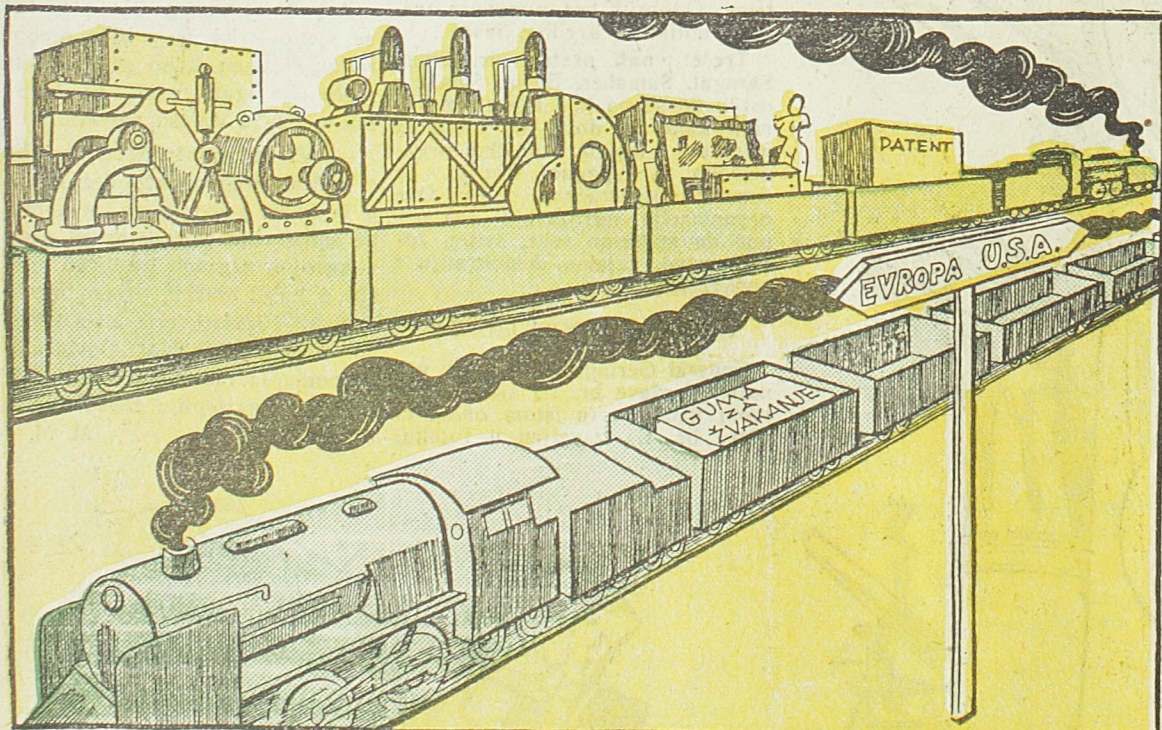
Zaista, treba usvojiti prijedlog iz prethodnog broja »Ježa« i ka-
z njavati — kupce.

PLBRNJ

Centralna uprava PLBRNJ u Splitu obrazovala je odbor Saveza PLBRNJ. Odbor će rukovoditi svim podružnicama koje spadaju pod Savez PLBRNJ na području Splita. Odbor Saveza PLBRNJ sastavljen je od devet članova PLBRNJ, a njegovo obrazovanje utičaće na aktiviranje podružnica Saveza PLBRNJ.

(Ovo je ustvari ozbiljna vijest, ne ježevska. Samo treba znati da ona skraćena predstavlja Savez pomoraca, lučkih i brodogradilišnih radnika i namještenika Jugoslavije.

UVOZ — IZVOZ

Američki način života

NAJLJEPŠE NOGE

Frederik Njuling, iz Gulberna, Novi Južni Vels, riješio se da učini kraj ženskom monopolu na lijepe noge. On se prijavio na konkurs za najljepše noge koje je organizovao opštinski odbor njegovog grada. Istina, članovi odbora primijetili su da je to takmičenje za žene, ali Njuling je na to odgovorio: — U vašem pozivu stoji samo »Konkurs za najljepše noge«. Je li tako?

Pošto je bilo tako Njuling je pušten na konkurs. Njegove noge, u sandalama, i lijepo obrijane i porcije od sunca, bile su poredane pored nogu ostalih takmičarki, a jedna zavisica skrivala je gornji dio njihovih tijela. Najljepše noge koje su prisutni aklamacijom izabrali bile su Njulingove.

Prošle nedjelje, na finalnom konkursu on je dobio drugu nagradu.

ČUDOTVORNA PAPRIKA

Luis Karizales, činovnik jedne fabrike vršalica u Des Moinsu, star 88 godina, i njegova žena Meri,

kojoj je 23 godine, dobili su ćerku. To je već treće dijete ovog bračnog para za tri godine: prošle godine rodio im se sin, a 1945 ćerka.

Srećni otac je objasnio novinari-
ma da je sačuvao svoju mušku snagu zahvaljujući naročito tome što jede mnogo alevu papriku.

POMILOVANJE

Pas »Bleki«, 14 godina, zdepasti melez sa ogromnim repom, pušten je iz zatvora Fort Mak Ferson gdje je izdržavao doživotnu robiju zbog ubistva mačke jednog pukovnika.

U zatvoru je proveo 11 godina. (»Njusvik«, Njujork)

PROVIDENJE BR. 2

Džordž Maršal se sad sokoli „rukovodstvom svijeta“; krah firera u toj roli — ništa mu ne smeta.

BAGDADSKI LOPOV

Pretsjednik iračke vlade, koji je u Engleskoj potpisao anglo-irački ugovor, pobjegao je natrag u London, pošto je narod poništio ugovor.

— Okreći, Salihe, natrag!

O MRTVIMA SAMO DOBRO

Atina, 6 februara

Ljudi nerado govore o neprijatnim stvarima, a naročito o sopstvenim. S tim se slaže i general Stratos, vojni ministar grčke kvislinške vlade, pa je zahtijevao u skupštini da se ne diskutuje o neuspjesima njihove vojske, „Jer se na taj način još više pojačava nervoza u vojsci“.

Ovaj Stratosov prijedlog usvojili su aklamacijom svi poslanici, ministri i njihovi anglo-američki zapovjednici, napominjući da ni oni nemaju nerve za bacanje.

POVOLJNA PONUDA

Njujork, 6 februara

Ovdašnji fabrikanti oružja traže za svoje skupe američke topove jeftino topovsko meso, iz čega se zaključuje da se oni potpuno pridružuju plemenitim idejama »pomoći«.

OZBILJNA SMETNJA

London, 6 februara

Nosilac tuceta Hitlerovih odlikovanja, njemački major Aksel fon Buš, koji drži preko londonskog radija govore upućene njemačkoj omladini, juče je nazebao i nije mogao da govori, tako da je razvoj denacifikacije u Bizoniji vrlo ozbiljno došao u pitanje.